

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 90 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hoče sam poslati, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petič-vrste po 12 h, če se se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, tu sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Gleispach — moriturus!

Ko smo pri različnih prilikah pisali o razmerah pri graškem nadsodišču in o njega glavi ali preglavici to je Gleispachu, izrekli smo semtertja svoje, četudi bolj slabotno upanje, da nam sčasoma, prej ali slej, mogoče vendarle dobrotljiva usoda pahne to justično korifejo iz čudovito trdne pozicije v že davno zasluženi in nam skrajno zaželeni pokoj. Radi verjamemo, da se je grof Gleispach na skrivnem pomilovalno smehljaj tem našim pobožnim željam, ker živi v prijetnem prepričanju, da je ni sile na tem avstrijskem svetu — razen smrti — ki bi mu mogla do živega.

Ali zgodilo se je, hvala Bogu, drugače! Danes z mirno vestjo lahko trdimo, da je Gleispachova ura prišla. Če ima ta mož še kaj pravnega čuta in dostojnosti v sebi, potem mora spoznati, da se je zanj izrekla — smrtna obsodba.

Pred nekaj dnevi smo poročali, da je najvišji sodni in kasacijski dvor v znani kazenski stvari Josipa Orniga in tovarišev proti dr. Ivanu Tavčarju in dr. Antonu Brumnu radi pregreška zoper varnost časti izrekel svojo sodbo in — obsodil graško nadsodišče z Gleispachom vred. Kdo bi si mogel misliti, da se bode vsa neizmerna Gleispachova moč in veljava, pred katero so trepetali celo ministri, obesila na §§ 62. in 63. k. pr. r.? Toda vsaka stvar ima vendarle svoje meje. Tako je Gleispach brez vsake odgovornosti dolgo vrsto let pri sodnih imenovanjih uganjal vse mogoče in nemogoče krivice. Kaj smo mogli mi drugega nego s peresom bičati to nemško-nacionalno protekcijsko korupcijo? In če je ta ali oni poslanec oglasil s primernimi, včasih tudi zelo hudimi protesti v justičnem ministertvu, se ga je pač kratko in malo zavrnilo, češ: »Wir wollen keine Revolution in Graz.«

Dolgo časa se je tedaj Gleispach norčeval iz nas Slovencev in iz naših teženj v personalnih sodnih zadevah. Tiščal nas je k tlom, medtem ko je spravljal najhujše zagrizence in nesposobneže na najlepša mestá. Ali ko je začel v važnejših zadevah nas Slovence celo odtezati pristojnim sodnikom in jih izročevati nemško-nacionalni milosti in nemilosti, ko je tedaj začel celo justico postavljati na glavo, jo je staknil tudi preljudi Gleispach in sicer staknil na tako krepki način, kakor še nikdar kak predsednik nadsodišča v blaženi Avstriji.

Znano je, da je Gleispach odredil delegacijo mariborske porote za Ornigovo tiskovno pravdo zoper dr. Ivana Tavčarja in zlasti dr. Brumna, ne da bi svojo odredbo podprl s kakimi razlogi. In vendar pravi kazenski sodni red, da je delegacija dovoljena le izjemoma iz ozirov na javno varnost ali iz drugih važnih vzrokov. Ker je Ornig po dr. Plachkyju zahteval delegacijo zlasti radi tega, ker so ljubljanski porotniki nezanesljivi in ker jim ni zaupati, opravičen je sum, da je Gleispach hotel pomagati Ornigu in na vsak način doseči in omogočiti obsodbo vseh obtožencev, zlasti obsodbo odgovornega urednika »Slovenskega Naroda« pour la revanche. Tisti pravno ekonomični in finančni razlogi, katere je navedel Ornig samo radi lepšega, so vendar presmešni, nego da bi se tudi Gleispach mogel nanje sklicevati.

In ko se je dr. Tavčar v parlamentu uprl zoper to eklatantno nepostavno odredbo in ko je jasno in glasno v parlamentu obdolžil graško nadsodišče pristranosti, vstal je dr. Klein in začel zagovarjati dr. Gleispacha z vso vnaemo, kakor da bi se Gleispachu zgodila največja in najgrša krivica.

Dr. Kleinu se ta odgovor pač ni posrečil. Naravnost osupnila nas je praznota njegovih besedij, ki so

najbrže imele edini ta namen, ut aliquid dixisse. Glede nepostavnosti, ki tiči v tem, da Gleispach svoji odredbi ni pridejal prav nikakih razlogov, se je minister dr. Klein temeljito — izmolčal. Ravno tako nam ni mogel ali hotel pojasniti, kako se je delegacija mariborske porote glede dr. Tavčarja poprej odredila, predno se je dosegla njegova izročitev za kazensko preganjanje v obče. To je bila druga nepostavnost, ker se je dr. Tavčarja iztrgalo pristojnemu sodišču, ne da bi se mogel on poslužiti pritožbe po § 62. k. pr. r.

Minister Klein tedaj kot zgovornik grofa Gleispacha ni imel sreče in skoro bi se lahko reklo: si tacuisses, dr. Klein mansisses. Ta odgovor pa je bil za nas tembolj zanimiv, ker smo vedeli, da je dr. Kušar kot zastopnik dr. Brumna poklical kasacijski dvor zoper Gleispacha na pomoč. Potem, ko je tedaj Gleispach zakrivil očividno nepostavno in — kakor je dr. Tavčar urbi et orbi naznanil — pristransko odredbo in delegacijo in potem, ko je to Gleispachovo »contra legem postopanje« zagovarjal sam justični minister, imel je o tem zanimivem poglavju izpregovoriti zadnjo besedo še — najvišji sodni dvor. To je bilo kaj srečno in zanimivo naključje in veleradovedni smo bili, kam, na katero stran da se postavi zadnja in najvišja instanca.

In glej! Grof Gleispach in minister Klein ostala sta na cedilu, na prav čudnem cedilu. Delegacija je padla v vodo in njen oče sodni nadpredsednik, je decauou-iran, kakor se mu to hujše ni moglo pripetiti. Medtem, ko izpodbijana odločba graške nadsodišča ni imela nobenih razlogov, je najvišji sodni dvor per longum et latum razložil grofu Gleispachu njegovo neopravičeno postopanje in sicer povsem v smislu razlogov, katere je nevedel dr. Kušar v svoji pritožbi. Razlogi kasacijske odločbe so naravnost uničevalni za

graško justico in zelo žalostno je, če mora najvišji sodni dvor razlagati graškemu nadsodišču, da se z delegacijo mariborske sodnije glede stroškov zasebnih obtožiteljev in prič ne bi ničesar doseglo, ker bi se tudi v Mariboru morala zasliševanja večinoma izvršiti pótom rekvizicije itd. To je hud tobak za tako odličnega jurista, kakor je nadpredsednik grof Gleispach. Sploh pa nam je še danes neumevno, kako da se je moglo pri tej zasebni tožbi in pravdi, ki bi državne blagajne itak ne stala niti vinarja, ker bi stroške trpela ena ali druga zasebna stranka, sploh kaj govoriti o pravdon — ekonomičnih in finančnih razlogih. Ali je mogoče Gleispach hotel skrbeti za žep dr. Tavčarja ali dr. Brumna? Vse to je tedaj nepotrebno in kakor rečeno — prisiljeno z-lje!

Še bolj žalostno in naravnost uničujoče za Gleispacha pa je dejstvo, da je najvišji sodni dvor sumničenje ljubljanskih porotnikov, kateremu se je graško nadsodišče poges u »Qui tacet, consentire videtur« pridružilo, v svojih nadaljnjih razlogih energično zavrnil. **Vsak dvom, pravi najvišja avstrijska inštanca, o nepristranosti porotnikov deželnega sodišča ljubljanskega je popolnoma neopravičen** in se je nato tem manj ozirati, ker se zasebni tožitelj Ornig lahko posluži po § 308 k. pr. p. pristojede mu pravice odklonitve. Sedaj pa vprašajmo grofa Gleispacha, se li ne čuti do tal ponižanega ko mu mora kasacijski dvor razlagati, kazensko pravdni red in ko mu mora expressis verbis **zabičiti**, da je vsak dvom o ljubljanskih porotnikih popolnoma neopravičen!

Tako je tedaj naš prijatelj vendar enkrat dobil pošteno in že zelo potrebno lekcijo. Po naših mislih bi se moral vsak avskultant začetnik sramovati takega na najvišjem justičnem mestu izdelanega »nosu! Kako bode grof Gleispach prenesel in pre-

bavil ta »audiendum verbum«, nam še ni znano. Veseli nas pa, da je njegovo početje, katero je tudi minister Klein še zagovarjal in lepšal z umetnostjo cele svoje zgovornosti, našlo svojega pravičnega sodnika in svojo kategorično obsodbo.

Sedaj je politična pravda ptujskega nacionalnega petelina Orniga zopet v pravem, postavnem tiru. Tantae mollis erat, bi lahko rekli, predno se je uničila in zadušila ta graška protekcija, ki ravno v političnih zadevah nastopa kar »mit offnem Visiere«. Upamo pa — in sedaj tem več, kakor kdaj poprej, da bode ravno ta pravna epizoda imela svoje blagonske posledice. In odkrito lahko izjavljamo, da pomeni omenjena najvišja odločba za nadpredsednika Gleispacha pravi pravcati »consilium abeundi«. Take zaščitnice še nikdar ni dobil kak sodni nadpredsednik v Avstriji. Če pa jo je doživel kdaj, potem ni več dolgo ostal na svojem na vsak način zelo omajanem mestu, marveč pri prvi priliki pobral svoja šila in kopita in s tem pokazal, da ima še nekaj ponosa in čuta potrebne dostojnosti v sebi.

To isto bi moral sedaj storiti tudi Gleispach, ker in ko so mu pri kasacijskem sodišču njegovo v politično zadevi in favorem prononsiranega nemško-nacionalnega obtožitelja Orniga izrečeno odločbo tako neumisljeno in krvavo raztrgali in razmesarili. Pa pri Gleispachu je vse mogoče. In lahko se zgodi, da mu pri dandanašnjih anarhističnih razmerah začne cveteti le še lepša — pšenica.

Nekaj pa ostane pribito za vso prihodnost in naj si graški nacionalni listi izvpijejo vsa svoja pluća. Prav sedaj ti listi zopet ovilijo in vpijejo, kakor psički, kadar in če jim stopiš prav trdo in brezobzirno na noge. Veseli nas prav iz srca, da je z omenjeno najvišjo odločbo ime in glas ljubljanskih porotnikov na najsijajnejši način zopet rehabili-

LISTEK.

Slovinci v šomodski županiji na Ogrskem.

Zgodovinska, narodopisna in književna črtica. Spisal Anton Trstenjak.

(Dalje.)

VI. Mažari prodirajo v slavjanske vasi.

Ako vse to preudarimo, kakor sem pripovedoval, moramo priznati, da izginjajo Slovenci in Hrvati v šomodski županiji. Kuzmičevih Slovencev ni več, a tudi Hrvati ne pričakujejo druge usode. Kakor so se pomažarili Slovenci v šomodski županiji, tako se bodo pomažarili tudi njih sosedje Hrvati. Očetje še govore dobro hrvaški, njih otroci že lomijo hrvaščino in govore rajši mažarski nego hrvaški.

Preudariti je nadalje treba, da se Mažari pripravljajo na zadnji udarec, katerega hočejo zadati vsem nemažarskim narodom. Pripravljajo novi šolski zakon, kateremu bode namen, da se uvede v vse šole mažarski jezik in da bode v osnovnih šolah vladal samo mažarski jezik. Zdi se nam, da se tej šolski preosnovi ne upirajo niti Hrvati

niti Srbi, edini rumunski škof je imel toliko poguma, da je slovesno protestoval proti atentatu mažarske vlade.

O kakem uporu Slavjanov proti nakani mažarske vlade ne moremo govoriti, ker ga ni in ga ne more biti. Prevelika je državna sila, katera za tira narodni razvoj vseh slavjanskih vej v magyarországu. Reči moramo, da se Slovenci, Hrvati in Srbi nabajajo v zelo kritičnem položaju, in zato hočemo njih usodepolni položaj očrtati vsaj v kratkih potezah.

Ob vsej zapadni meji magyarországa prebivajo nekateri oddelki južnoslavjanskega debla. Od Dunaja proti Nežiderskem jezeru, potem ob Muri, Dravi in Dunavu tja do Zemuna razteza se dolga črta, katero zavzemajo posamični oddelki južnoslavjanskega debla. Ti Slavjani so odtrgani od svoje matere zemlje in životarijo v Magyarországu.

Pred kakimi 350 leti naselili so se štekavski in kajkavski Hrvati ob Nežiderskem jezeru. Po bitki na Mohačkem polju 1526. leta opustošili so Turki pokrajino med Blatinim in Nežiderskim jezerom. Ali 1532. leta so bili potolčeni pri Dunaju. Takrat je vlada poklicala Hrvate, da se naselijo v opu-

stošenih krajih. Hrvati tako niso imeli nikdar miru pred Turkom in zato so radi zapustili staro domovino in so si želeli priti v kraje, kjer bi mogli mirno živeti. Tako je mnogo Hrvatov zapustilo gornjo Slavonijo, a tudi Istro in Dalmacijo. Naselili so se v železni, mošnjanski, šoprunjski in požujski stolici. Ž njimi so prišli tudi hrvaški duhovniki, kateri so jim opravljali službo božjo v hrvaškem jeziku. Bili so to hrvaški glagoljaši. Nemci in Mažari pa so jim zatrli bogoslužni jezik in glagolico.

Nemci nazivajo te Hrvate Wosser-Kroaten, Wasser-Kroaten. Nastalo pa je to nemško ime od besede Bossner-Kroaten, ker so ti Hrvati bili ponajveč od bosenske meje. V nekem okraju je še danes »Bošnjakov brig«, a v Pečuhu zovejo se še danes ti Hrvati »Bošnjaki«.

Leta 1550. dovolil jim je deželni zbor v Požunu, da se smejo vrniti v svojo staro domovino. Prikupila pa se jim je domovina ob Nežiderskem jezeru, kjer jih niso nadlegovali in napadali Turki, in so raje tu ostali.

Obkoljujejo jih z vseh strani Nemci in Mažari, s katerimi so v neprestani zvezi. Trgujejo z njimi in govore nemški in mažarski.

Prihajajo na Dunaj in so na dunajskem trgu vsakdanji prodajalci. Malo knjig se je pisalo in izdalo v njihovem jeziku. Imenujemo jih Bele Hrvate. Spadajo v gjursko (jursko) in somboteljsko škofijo. Vseh skupaj je 60.000 duš.

Profesor Edvard Krajnjak, kateri deluje med Belimi Hrvati, poroča mi o njih med drugim tole: »Uz molitvene knjige samo koledar pruža jim duševnu hranu. Neimade gotovo nikakve inteligencije: nekoliko svečenika, a još manje učitelja. I ta polagano izčezava: take ne stade mosta, koji spaja Jugoslavene sa sjevernima (Slovincima) upravo kod Požuna.«

Edina duševna hrana jim je torej koledar, kateri izhaja zdaj tretje leto. Naslov mu je: »Kalendar Svete Familije na lieto 1905. Juri (Győr). Štampa jurske škofije.«

Med Muro in Rabo prebivajo naši rojaki, to so Slovenci na Ogrskem. Njih je 74.535 duš. Med Muro in Dravo prebivajo zopet Hrvati, imenovani Mejumurci, a dalje doli so zopet v Banatu in Baranji Hrvati, to so takozvani Bunjevci. Njih najpoglavitejše mesto je Subotica. Tu v Subotici izhaja v njih narečju že 21. leto mesečnik »Neven«, katerega iz-

daje in urejuje dr. V. Sudarević. Odtod do Zemuna segajo Srbi, katerim je Novi Sad duševno središče.

Na tej dolgi in ravni črti od Dunaja do Zemuna se razteza slovensko-hrvaško-srbska veja južnoslavjanskega debla in tvori zapadno mejo magyarországa. Po zadnjem ljudskem štetju (1900) našle so se ob tej črti

Slovencev	74.535
Hrvatov	188.552*
Srbov	434.661
Skupaj	697.748

Vsi ti Hrvati, Srbi in Slovenci, katerih je malone 700.000 duš, nimajo na Ogrskem nobene narodne pravice. V magyarországu se priznava samo mažarski jezik in mažarska narodnost. V uradih in šolah gospoduje le mažarski jezik. Ni uradnega spisa, kateri bi se tu spisal ali izdal v drugem kakor v mažarskem jeziku. Beli Hrvati so se popolnoma naučili mažarski; pomažarili so se. Šomodski Hrvati in Slovenci tako, le nekoliko se še branijo Prekmurci, Mejumurci, Bunjevci in Srbi. Ali čudno je, da jim je ta domovina »mila«. V oktobrski številki »Nevena« čitam, da je »mila domovina naša Ugarska.« (Dalje prib.)

*) Sem štejem tudi Reko.

irano. G'ujše nesramnosti si pač ne moremo misliti nego je bila dotična sodna vloga, v kateri se jo na naj podležji način blatila in sramotila ljubljanska porota. In ježili so se nam lasje, ko smo začuli, da je Gleispach molče pritrtil tem izvajanjem in delegiral Mariborske nemškutarje namesto ljubljanskih porotnikov.

Sedaj pa se je izpregovorila z d nja beseda in tisti pečat, ki ga je skušal Gleispach pritisniti in zasoliti našim porotnikom, obtičal je na njem samem. Kakor pač dela Gleispach s slovenskimi sodnimi uradniki v obče, tako je pač začel in poskusil tudi s slovenskimi sodniki-porotniki. Toda tukaj se je, hvala Bogu, zelelet počeno v zid in zagadelj mu danes z velikim veseljem kličemo: »Ofelia, geh' ins Kloster!«

Vojna na Daljnem Vstoku.

Sprememba v vzhodnem poveljstvu.

Iz Petrograda se poroča: V torek zvečer je poslal general Kuropatkin carju Nikolaju brzojavko, v kateri ga je prosil za odpust; car je tej prošnji po lastni iniciativi ugodil, Kuropatkina odpoklical in imenoval za vrhovnega poveljnika ruske armade na mandžurskem bojišču generala Lineviča.

Nato je došla carju 17. t. m. tale brzojavka: V sled ukaza Vašega Veličanstva z dne 15. t. m., ki sem ga prejel 16. t. m., sem izročil 17. t. m. poveljstvo vseh vojnih sil na suhem in na morju generalu Lineviču.

Istočasno je brzojavil tudi Linevič, da je 17. t. m. prevzel poveljstvo vseh ruskih vojnih sil na Daljnem Vstoku.

Kakor se iz Harbina javlja, je Kuropatkin bolan in duševno popolnoma potr. V Harbinu je rekel: »Razdelil sem vso svojo zalogo zaslužnih križcev med najbolj hrabre vojaške. To je bil moj zadnji posel kot vrhovni poveljnik.«

Pri zadnji reviji, ki jo je Kuropatkin določil neposredno pred odhodom svojega vlaka, je imel nsgovor na armado, v katerem je vojake navduševal, da naj krepko vztrajajo v boju za čast domovine, in jih tolažil, da bo skoro napočil čas, ko si bo ruska armada izvojevala venec zmage.

Ko je odkorakal zadnji voj mimo njega, je odpasal svojo sabljo, jo izročil ordonanci in se odpeljal.

General Linevič je v posebnem manifestu naznanil svoji armadi, da je prevzel vrhovno poveljstvo.

Zadnje Kuropatkinovo poročilo.

General Kuropatkin je 16. t. m. poslal tole poročilo:

Zadnji voji naše armade so bili 15. t. m. na gorskem grebenu pri vasi Palienan, jugovzhodno od Tielina zapleteni v ljut boj. Ponoči so se umaknili na pozicije pri Sinmiao in v Kaolinci ob reki Liao, ne da bi jih dalje nadlegoval sovražnik. 15. t. m. so Hunguzi zasedli mesto Fakumen. 16. t. m. se je naša armada umakala dalje proti severu.

Japonske laži.

Dopisnik »Novega Vremena«, Taburno brzojavlja iz Čantafa svojemu listu:

Z ozirom na razširjene vesti, da se je ruska armada po mukdskih bojih umakala v neredu proti severu, čutim dolžnost zagotoviti, da se je naša vojska umakala izpred Mukdena v istem redu, kakor vselej, kadar se ji ni posrežilo razbiti sovraga.

Nered in panika sta se pojavila, kakor sem že preje sporočil, ne v vojski, marveč v trenu in sicer zbog tega, ker je neznanen japonski oddelek nenadoma vdrl z gorin jel s topovi streljati na mandarinsko cesto, po kateri se je pomikal tren proti severu.

Naša vojska se je umakala, to poudarjam vnovič, v polnem redu in docela ohranila bodrost duha, kar jasno dokazujejo sijajno odbiti japonski napadi na naše pozicije 13. t. m.

Voji 2 sibirskega kora so Japonce prisilili se umakniti izpred naših pozicij in pustiti na bojišču več tisoč mrtvecev.

Vesti iz Tokija, pridobene po časopisih, da je 26.000 ruskih vojakov obležalo na bojišču, da je bilo 40.000 mož ujetih in uplenjena velika množina topov, med temi okoli sto topov težkega kalibra, so gola laž.

Japoncem se je po padcu Port Arturja posrežilo osredotočiti proti nam veliko premoč, no, a tudi izgube, provzročene Japoncem pri mnogobrojnih odbitih napadih, so gotovo ogromne in znatno presegaajo naše.

Treba je še dostaviti, da je naša armada ušla več sovražnikov in uplenila več topov in pušk na stroj, kakor Japonci.

Boji severno od Tielina.

Maršal Ojama poroča, kakor se javlja iz Tokija, da so japonski voji 16. t. m. vzhodno od reke Liao razgnali osem ruskih, z artiljerijo preskrbljenih eskadronov. Nato so naši oddelki osvojili neki grič severno od Tielina na desnem bregu reke Liao in obstreljevali umikajočega se sovražnika, ki je razpolagal z eno pehotno divizijo in več eskadroni.

Iz Berlinu pa se javlja: Boji severno od Tielina se še vedno nadaljujejo in Rusi se polagoma umičejo, sedaj na desnem, sedaj na levem krilu. Čuje se, da močna japonska kolona prodira zapadno od železniške proge proti severu, da bi Rusom zastopila pot za umikanje. Natančnejših vesti ni.

Japonci kupujejo konje v Avstraliji.

Po poročilih iz Londona je japonska vlada kupila za svojo konjenico 10.000 konj v Avstraliji. Govori pa se, da nameravajo Japonci nakupiti še večje število konj, ki jih silno rabijo na bojišču.

Nakupljeni konji se prevažajo v Inkov, odkoder se pošiljajo k armadi.

Izpred Vladivostoka.

General Kazbek, novi poveljnik vladivostoške trdnjave, je izdal na svojo armado poseben manifest, v katerem pravi: Njegovo Veličanstvo car Nikolaj mi je pred odhodom v Vladivostok rekel: Sporočite posadki in prebivalstvu v Vladivostoku, da trdno verujem v njih vdanost in ljubezen do mene in domovine in da sem prepričan, da bodo vsi sijajno izpolnjevali svojo rodoljubno dolžnost.

Tovariši, zapomnite si te carjeve besede in bodite uverjeni, da sem se jaz, star vojak in vaš poveljnik, odločil neizprosno se boriti proti sovražniku do zadnje krogle in do zadnjega koščka vojaškega kruha in z Vami deliti zlo in gorje vojnega življenja.

Parlamentarne zadeve.

Dunaj, 19. marca. V torkovi seji se dožene debata o Derschattovem predlogu. Govorili bodo še poslanci Biankini, Tschan in baron Morsey, nakar se debata zaključil. Kot glavna govornika bodo govorila Abrahamovicz in Grabmayr.

Praga, 19. marca. Po češkem vzoru si snujejo Nemci novo parlamentarno stranko, namreč stranko nemških agrarnih zastopnikov. V vseh narodnostnih vprašanjih bo hodila stranka vzajemno z velikimi nemškimi strankami, potegovala pa se bo obenem za kmetijske koristi.

Nemadbarske narodnosti na Ogrskem.

Budapešta, 19. marca. »Pesti Hirlap« piše o nemadbarskih narodnostih: »Narodnosti bodo — morda že kmalu — dosegle kulturno stopnjo, s katere bodo mogle delati aktivno politiko. Naša ustava se bo uorala boriti ne samo z Dunajem, temuč tudi z mesti, v katerih imajo svoj glavni sedež Rumuni, Slovaki itd. Boj z narodnostmi zahteva centralizacijo državne uprave, zahteva zmanjšanje svobode napram

narodnostim, ker vsakršna avtonomija bi lahko postalo toplo zavetišče za separatistične ideje. Zato je potrebna osrednja vlada, ki ima velike oblasti, da uniči narodnostna stremjenja. Splošna volilna pravica je ideal, ki je pa ne smemo pripustiti z ozirom na nemadbarske narodnosti. Tudi cenzus ne sme izginiti, ker nas statistika pred tem svari. Premoč nemadbarskih narodnosti po številu moramo premagati z gospodarsko premočjo. Mnogo krajev imamo, kjer tvorijo Madjari jedva 10 do 15%. Ti kraji bi lahko volili narodnostno. Tiskovna svoboda, pravica prirejati shode in snovati društva, verska avtonomija, vse to so nevarnosti z ozirom na nemadbarske narodnosti. Treba jih je odpraviti ali zmanjšati. Sovražnike moramo razdvojiti ter vsakega posebej pobiti.« — Tolikega cinizma je zmogel pač samo »vitežki« Madjar.

Kriza na Ogrskem.

Budapešta, 19. marca. V Kossuthovem stanovanju so imeli sinoči konferenco tisti opozicijski politiki, katerih nazore je cesar že slišal. Z veliko napetostjo pričakujejo ti politiki, kakor opozicijski poslanci slob, jutranje avdijske grofa Andrassyja.

Budapešta, 19. marca. Neodvisna stranka priredi jutri, t. j. ob obletnici Kossuthove smrti veliko spomniško slavnost, pri kateri bo govoril žalostinko grof Apponyi. K slavnosti so povabljene vse opozicijske stranke in tudi hrvaški klub.

Budapešta, 19. marca. Drž. poslanec in vseučilišni profesor dr. Saghy je priobčil v »Egyetemes« članek z naslovom »Naši hrvaški bratje in madjarsko poveljevanje«. V članku zavrača izjave načelnika hrvaškega kluba, dr. pl. To mašiča, ter ganljivo vabi Hrvate, naj ne delajo ovir madjarsčini kot armadnemu jeziku, temuč naj podpirajo prizadevanja ogrske države in prepričali se bodo kmalu, da na Ogrskem še živi vedno stara bratska ljubav (?). Ogrska ni bila še nikoli (?) nehvaležna, temuč vselej velikodušna (?) napram tistim, pri katerih je našla simpatije zase.

Dogodki v Macedoniji.

Sofija, 19. marca. Vladno glasilu »Novi Vek« zelo ostro napada turško vlado ter ji očita, da istrebiljuje brezobzirno vse tiste, kojih neznošna usoda je izzvala reformno akcijo. Dela pa to turška vlada zato, da bi preprečila reforme. Le tako si je treba razlagati umore Bolgarov v Macedoniji v zadnjem času. Nadalje pa se s turške strani širijo vesti o bolgarskem oboroževanju in prehajanju bolgarskih vstašev čez meje. Končno pravi članek, da bo bolgarska vlada nadaljevala svojo lojalno politiko v smislu obljub, ki jih je dala velesilam, da ne zapade izživajoči turški politiki.

Carigrad, 18. marca. Turška vlada se je zopet pritožila poslanikom prizadetih velesil, da se moha-medani na Bolgarskem preganjajo. Nedavno je v neki kavarni v Marlovem pri Plovdivu 40 Bolgarov napadlo 30 Turkov ter so bili Turki ranjeni. Bolgari jemljejo izseljujočim se Turkom živino in drugo blago, spreminjajo mošeje v cerke, turška pokopališča v njive. Bolgarski vstašani in mejni stražniki streljajo (?) na turške mejne straže, a mesto kazni so dobili bolgarski stražniki še kolajne (?). Bolgarske pritožbe o preganjanju Bolgarov turška okrožnica kratkotalo zanika.

Carigrad, 18. marca. Macedonskim oblastnijam se je naznanila sultanova naredba, da bodo prišeni s finančnim letom 14 t. m. vsi vojaški in civilni uslužbenici dobivali svoje plače redno, in sicer ne iz blagajne krajevnih davčnih uradov, temuč po posredovanju treh filijalk otomanske banke.

Dogodki na Ruskem.

Lvov, 19. marca. Kmetijsko gibanje se širi po celi ruski Poljski. Škoda, ki so jo provzročili puntarski kmetje v okrajih Kurak, Pultava in Črnigov, se ceni na več milijonov rubljev.

Petrograd, 19. marca. Zaradi skrivne zveze z revolucionarji so zaprli še drugega carjevega paža. Preiskavo vodi veliki knez Konstantin osebno. Dosedaj se je dognalo, da je bila revolucionarska zarota, pri kateri je kompromitovanih več uglednih dvornih dostojanstvenikov. Paža sta prisnila, da sta opetovano na carjevo mizo polagala grozilna pisma.

Petrograd, 19. marca. Tujec, ki je v hotelu »Bristol« z bombami čakal na carjevo mater, a je bil v sled eksplozije ene bombe raztrgan, je imel štiri somišljenike, med njimi tudi neko mlado damo, pri kateri so dobili fotografijo zagonetnega tujca. S pomočjo te fotografije upa policija zvedeti, kdo je bil tujec.

Varšava, 19. marca. Ravnateljstvo železnice ob Visli je dobilo več grozljivih pisem. Ravnateljstvo se boji posebno za mostove ter jih morajo stražiti vojniki. — V Lodzu so delavci v nekaterih tovarnah zopet ustavili delo.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Pariz, 19. marca. Socialistični poslanec Briand bo poročal v torkovi seji o zakonskem načrtu glede ločitve cerkve od države. O tozadevnem sklepu zbornice piše isti poslanec: Republikanska večina je pokazala trdno voljo, da naglo izvede ločitev cerkve od države. Da se je dobila za sklep večina 347 glasov proti 245 glasom, je tembolj značilno, ker so poslanci šele pravkar prišli iz svojih volilnih okrajev ter so glasovali tako, kakor mislijo in želijo volilci.

Dopisi.

Iz Starega trga pri Kočevju. Nekaj odgovora na »Domoljub« št. 4. V tej številki se čita: »V Starem trgu pri Kočevju imamo enega človeka, ki prodaja tudi surovosti, katerih se nabere iz umazane cunje »Naroda«. Čudno, da ta možič samo laži »Narodove« tako izbornoprežekuje, ali ne bi bilo pametnejše, da bi on molčal ali k večjemu pripovedoval ljudem, koliko dni zapora mu je bilo nedavno prisoičen radi njegove neolikanosti.« — Na to odgovorjam, da je nesramna laž trditelj, da bi bil zaradi neolikanosti zaprt, ker sploh nikoli zaprt bil nisem. Sicer pa pozivljam Domoljubovega dopisnika, naj dokaže svojo trditelj, če jo more, potem šele mi bo mogel ugled vzeti, po čemer tako zelo hrepeni Poročatelj rajše v vašem »Domoljubu« o kaplanu Šlambergerju, ki je bil pred dobrimi štirinajstimi dnevi pred porotnim sodiščem v Celju obsojen na osemnajst mesecev ječe zaradi zlorabe nedorastlih šolskih deklet! To poročajte v »Domoljubu«, vi lepi moralisti! Sicer pa ne hodite preveč na solnce, da se vam maslo na glavi ne stopi, ker taja se že; pa glej, olikani »M«, da ti ne bodo zopet »pikselni« žveplenk okoli glave letali od tvoje »olikanosti«...! Le počasi. Gradiva imamo toliko, da bi se lahko romani pisali.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. marca.

— **Osebnosti.** Deželni odbor je imenoval za okrožnega zdravnika v St. Vidu dr. Lapajneto, zdravnika v Trstu. — Okrajni komisar celjskega okrajnega glavarstva dr. Adam Weiss pl. Schleussenburg je postal ministrski podtajnik v ministrstvu notranjih zadev. Imenovani je bil med političnimi uradniki v Celju še najbolj priljubljen, ker se je naučil skoraj popolnoma slovenski ter bil v uradovanju strogo nepristranski in ljubeznjiv.

— **Maščevanje po 15 letih.** Piše se nam od Drove: V notici »Zavrznjena delegacija« imenuje se kot Gleispachov sokrivec višji državni pravdnik dr. Aleksander pl. Rigler v Gradcu. Mož je vzor graških šovinistov in priznati se mora, da njegova maščevalnost proti dr. Brumnu, odvetniku v Ptujju in proti dr. Ivan Tavčarju že traja celih petnajst let. Znano je, da je bil dr. A. Brumen svoj čas od leta 1886. do 1890. c. kr. sodni pristav v Slovenski Bistrici. Znano je tudi, da je na podlagi krute disciplinarne ob-

sodbe izstopil iz državne službe ter se posvetil odvetništvu. Znano je, da je bil obtožitelj dr. A. Brumna na disciplinarni razpravi dne 13. in 14. decembra 1890 dr. Aleksander pl. Rigler, takrat namestnik višjega državnega pravdnika dr. Leitmajerja. Ta mož, dr. Aleksander pl. Rigler, se je v svojem besnem sovraštvu proti slovenskemu uradniku spozabil tako daleč, da je brevi manu zahteval, naj se dr. A. Brumen iz službe — spodi. Disciplinarni senat temu ni ugodil in radi tega se je taras »plemeniti« pl. dr. Aleksander Rigler pritožil na najvišje sodišče. Pri kassacijski razpravi na Dunaju je dr. A. Brumna zastopal dr. Ivan Tavčar. Vs ed Tavčarjevega govora je kassacijsko sodišče ne le zavrglo Riglerjevo pritožbo, nego celo dr. A. Brumnu kazen poljsjalo. In sedaj po 15 letih še se heče ta vitez žalostne postave nad obema nasprotnikoma maščevati! Radovedni smemo biti, kaj še ta pravda na svetli dan doneše. Themistica.

— Klerikalni terorizem.

»Slovenec« grozi z maščevanjem tistim učiteljem, ki — izpolnjujejo šolsko postavo in ukaze višje šolske oblasti. Ker se je izkazalo, da porablajo duhovniki šolske otroke za raznašanje političnih časopisov, je deželni svet opozoril učiteljstvo, da je to po veljavnem šolskem zakonu prepovedano. Ta določba šolskega zakona je jako modra. Politični časopisi niso primerno čtivo za otroke, najmanj pa tako umazan in podel list, kakor je »Domoljub«. Toda klerikalci so že taki, da še postave ne spoštujejo, kadar se gre za njihovo bisago. Ker niti najbolj prismojeni terojali nebejo duhovnikom zastoj raznašati listov, se ti zdaj silno jeze, da jim je prepovedano, zlorabljati otroke za ta posel in obetajo, da se bodo že maščevali učiteljem, ki izpolnjujejo svojo dolžnost in se ravno po postavi. »Slovenec« že pozivlje duhovnike, naj mu naznanijo tiste učitelje, ki se drže postave. Mi pa opozarjamo učitelje na § 23 tiskovnega zakona. Glasom tega paragrafa sme časopise razdajati le tisti, kdor ima zato oblastveno dovoljenje, sicer se sodno kaznuje z globo do 200 gl. Duhovniki nimajo tega dovoljenja, a prezirajo zakon, vendar sistematično tedno za tednom razdajajo »Domoljub«. Učitelji naj torej vsakega duhovnika, ki razdaja »Domoljub«, naznanijo orožnikom, pa bo to razdajanje hitro nehalo. Učitelji ne bodo imeli sitnosti in se jim ne bo bati maščevanja.

— **Klerikalni banditi.** Pod tem naslovom poroča »Učit. Tov.« o tolovajstvu v Knežaku in o napadu na ondotnega župana in nadučitelja Česnika ter dostavlja: To tolovajstvo kriči po osveti, po trdi roki maščevalne pravice! To je nemara sad Šusteršičevega hujskanja, ko je nasvetoval učiteljstvu, naj numerira svoje kosti! Nasilstvo, barbarstvo najostudnejše vrste! — Med takimi divjimi tolpami mora hoditi pošten slovenski učitelj z napetim petelinom, sicer je njegovo in njegovih ljudi življenje v smrtni nevarnosti! Zato menda vendar niso naši napredni tovariši, da bi jih pobijali klerikalni zdijavci kot stekle pse!

— **Junaški čini mladega kaplana.** V Starem trgu pri Kočevju imajo za kaplana nekega Janeza Hrovata. Mladenič je strogo vzgojen v pristnem katoliškem duhu in je prepričan, da se mora vse ugonobiti, kar ni všeč njegovi posvečeni glavi. Odkar ljudje pomnijo, so našemljeni fantje pri nas na pustno nedeljo ugnjali svoje burke sebi v zabavo in drugim. Stara navada je to, a naš kaplan jo hoče iztrebiti s koreninami vred. Na pustno nedeljo, ko je prikorakal po popoldanski službi božji med kohorto devičarske na trg in zagledal maškare, zaplapolal je v njem sveti ogenj svetega navdušenja za sveto vero; kaplan je skočil med našemljenje, sgrabil je za njihovo zastavo in prelomil zastavino palico. Ljudstvo se je sgrajalo nad takim nastopom svojega dušnega pastirja, ki je bruhal iz sebe nad maškarami same smr-

APENTA
 „med najboljših salinskih
 odvajalnih mineralnih voda“
 2840-15 **Giuseppe Lapponi**
 telezni zdravnik Nj. Svetosti papeže.
 Zaloga v Ljubljani pri
Mihael Kastnerju in Peter Lassniku.

Umrli so v Ljubljani:
 Dne 17. marca: Ursula Feldstein, gos-
 tinja, 59 let. Poljanski nasip 33. Empyema
 pulm.
 Dne 18. marca: Ivana Drenik, dav-
 čnega osekatorja vdova 64 let. Vitium
 cordis.

Borzna poročila.
 Ljubljanska
 „Kreditna banka“ v Ljubljani.
 Uradni kurzi dan. borze 18. marca 1905.

Kalobnem papirju.	Denar	Blago
4% majeva renta	100-90	100-50
4% srebrna renta	100-25	100-45
4% avstr. kronka renta	100-50	100-70
4% zlata	120-	120-20
4% ogrska kronka	98-80	98-60
4% zlata	118-80	119-
4% posojilo dežele Kranjske	99-50	101-
4% posojilo mesta Spiljet	100-50	101-50
4% bos. here. žel. pos. 1902	100-	100-
4% češka dež. banka k. o.	101-50	102-50
4% k. o.	100-15	100-65
4% zast. pisma gal. d. hip. b.	100-15	102-40
4% pešt. kom. k. o. z.	107-60	108-50
4% 10% pr.	100-10	101-
4% zast. pisma Innerst. hr.	100-50	101-20
4% ogrske een.	100-	101-20
4% dež. hr.	100-50	101-20
4% s. pis. ogr. hip. ban.	100-	101-
4% obl. ogr. lokalnih že-	100-	101-
4% lesnic d. dr.	100-	101-
4% obl. češke ind. banke	100-75	101-75
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99-	99-
4% prior. dol. žel.	99-50	100-
4% juž. žel. kup. 1/2, 1/4,	318-60	320-60
4% avst. pos. za žel. p. e.	101-20	102-20

Srečke.

Srečke od 1. 1860 ^{1/2} .	189-25	191-25
1864.	283-	286-
1864.	172-25	174-25
zem. kred. I. emicije	307-	316-50
II.	303-	313-
ogr. hip. banke	280-	284-
srbske a fra. 100-	109-	112-
turške	142-50	143-50
24-	26-	

Basilika srečke.

Kreditne	486-	496-
Inomoške	80-	83-
Krakovske	86-	90-
Ljubljanske	68-	71-50
Avst. rud. križa	57-	59-
Ogr.	37-25	39-25
Rudolfove	66-	70-
Saleburške	76-	82-
Dunajske kom.	536-	546-

Delnice.

Južne železnice	91-	92-
Državne železnice	657-50	658-50
Avstr.-ogr. bančne delnice	1643-	1653-
Avstr. kreditne banke	675-25	676-25
Ogrske	790-75	791-75
Zivnostanske	249-85	250-25
Premogopok v Mostu (Brüx)	672-	680-
Alpske montan	519-75	520-75
Prške žel. ind. dr.	2615-	2624-
Hima-Muranyi	637-50	638-50
Trbovjske prem. družbe	269-	275-
Avst. orožne tov. družbe	565-	569-
Češke sladkorne družbe	168-	171-

Valute.

C. kr. eekin	11-33	11-36
20 franki	19-06	19-09
20 marke	23-45	23-53
Soverajns	23-90	23-98
Marke	117-10	117-30
Laški bankovci	95-25	95-45
Rublj	252-25	253-
Dolarji	4-84	5-

Zitne cene v Budimpešti.
 Dne 20. marca 1905.

Termin.	za 100 kg. K	18 88
Pšenica za april	100	18-68
Pšenica maj	100	18-68
Pšenica oktober	100	15-
Rž april	100	15-32
Koruzna maj	100	14-22
Oves april	100	

Meteorološko poročilo.
 Višina nad morjem 306 2 Srednji krašnji tlak 736-0 mm

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
18.	9. sv.	732 8	6 0	sl. jvzhod	jasno
19.	7. zj.	733 3	2 4	sl. svzh.	pol. oblač.
	2. pop.	733 4	13 7	sl. svzh.	jasno
	8. sv.	735 5	7 9	brezvetr.	jasno
20.	7. zj.	736 0	1 8	sl. rhzh.	oblačno
	2. pop.	734 6	13 4	sr. ssvzh.	pol. oblač.

Srednja temperatura sobote in nedelje:
 7° in 8°, normale: 4° in 4°. Mokrina
 v 24 urah: 0 0 mm in 0 0 mm.

Zahvala.
 Za vse prearčne dokaze iskrene
 sočutja povodom nenadne
 smrti naše ljube matere, gospe
Uršule Feldstein
 izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem
 in znancem ter gg. pevcem
 „Slavca“, „Ljubljane“ in opernega
 zbora za prekrasni žalostinki
 iskreno zahvalo.
 V Ljubljani, 20. marca 1904.
 899 **Zalujoči ostali.**

Zahvala.
 Povodom prebriske izgube naše
 iskreno ljubljene soproge, matere, sestre
 in tašče, gospe
Terezije Leskovec
 dobili smo od vseh strani mnogo do-
 kazov iskrenega sožalja, ki nas tola-
 žijo ob tej nenadomestni izgubi. V
 prvi vrsti se pa zahvaljujemo prečast.
 župniku g. Martinu Malenšku za po-
 šrtvovalni trud, dalje vsem udele-
 žencem spreveda ter darovalcem pre-
 krasnih vencev. Presrečna hvala vsem!
 V Ljubljani, 20. marca 1905.
 898 **Zalujoča rodb. na.**

Zahvala.
 Povodom prebriske izgube našega
 iskreno ljubljene soproga,
 omr. očeta, starega očeta in strica,
 gospoda
Ivana Rebolj
 sprevodnika juž. žel. v pok. in hiš.
 posestnika
 smo dobili od vseh strani toliko
 dokazov iskrenega sožalja, da se
 čutimo dolžne tem potom izreči
 vsem sorodnikom, prijateljem in
 znancem za tolažečo sočutje pri-
 srčno zahvalo.
 Posebno pa se zahvaljujemo
 častiti duhovščini gg. bogoslovcem,
 gospodu župniku za tolažilni obisk
 in vsem cenj. gg. pevcem za genljivo
 izbrano petje. Z vsem spoštovanjem
 izrekamo najlepšo zahvalo tudi gg.
 uradnikom juž. želez. kakor tudi
 vsem ostalim uslužbencem. Dalje
 vsem darovalcem prekrasnih ven-
 cev in končno vsem udeležnikom
 mnogoštevilnega spreveda.
 V Ljubljani, dne 20. marca 1905.
 896 **Zalujoče rodbine**
Rebolj, Sajovic in Juvanec.

Razpis službe.
 Pri mestnem magistratu ljubljanskem je stalno popolniti na novo osnovano
 službo
knjigovodskega praktikanca
 z letnim adjutom 960 K.
 Za podelitev omenjene službe so merodajne določbe § 8 službene pragma-
 tike za uradnike in sluge mestne občine ljubljanske, ki slove:
 Za sprejem v službo pri mestnem knjigovodstvu se zahteva dokazilo o
 uspešno dovršeni nižji gimnaziji ali pa nižji realki in pa o vspešno napravlje-
 nem izpitu iz državnega računarstva.
 Prednost se pa pri sprejemu daje prosilec, ki so dovršili višjo gimna-
 zijo ali višjo realko z zrelostnim izpitom, ali pa kako javno trirazredno višjo
 trgovsko šolo z dobrim vspehom.
 Praktikantje se sprejemajo tudi brez izpita iz državnega računarstva, mo-
 rajo pa ta izpit najpozneje v teku enega leta po vsprejemu popolniti, sicer se
 jih sme iz službe odpustiti. Zaprisežijo se šele potem, ko izpolnijo ta pogoj,
 o svojem vstopu pa obljubijo le molčljivost.
 Povišba ali napredovanje sta pred vspešno prebitim izpitom nedopustna.
 Prosilec, ki na to službo reflektuje, vlagati je njih pravilno opremljene
 prošnje pri predsedstvu mestnega magistrata najkasneje
do dne 31. marca t. l.
 Pomanjkljive ali prepozno vložene prošnje se ne bodo vpoštevale.
Mestni magistrat ljubljanski
 dne 16. marca 1905.

C. kr. priv.
 tovarne za platneno, namizno in damastno blago
NORBERT LANGER & SINOVI
 Šternberk, Oskau, D-Liebau in Hronov n./M.
Zaloga pri
Antonu Šarcu v Ljubljani
 Sv. Petra cesta šte. 8
 specialna trgovina z opremami za neveste.
 Vsi izdelki se prodajajo po tistih
 cenah, kakor v tovarni sami.
 1289-52

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
 ljenja po najraznovrstnejših kombi-
 najacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
 nobena druga zavarovalnica. Zlasti
 je ugodno zavarovanje na doživetje
 in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.
 Vsak član ima po preteku petih let
 pravico do dividende.

Dobro ohranjena
hiša
 s stanovanji v Ljubljani s čisto
 letno najemščino K 2700 se odda pod
 ugodnimi pogoji. — Vprašanja pod
 „Zinshaus 3555“ na naslov Haasen-
 stein & Vogler, Dunaj I. 811-7

V zakup
 se da s 1. aprilom t. l. v lepi Sa-
 vinski dolini
lepa vila
 z velikim vrtom in smrekovimi nasadi
 in konjskim hlevom, 100 korakov od
 železniške postaje.
 Naslov pove upravništvo „Slov.
 Naroda“.
 890-1

VABILO
 k
občnemu zboru
 Prve kranjske mizarске zadruga v št. Vidu
 nad Ljubljano
 ki bo
 dne 1. aprila 1905 l.
 točno ob 4. uri popoldne
 v pisarni lastnega poslojja.
 DNEVNI RED:
 1.) Čitanje in odobrenje zapisnika o
 zadnjem občnem zboru.
 2.) Poročilo načelstva.
 3.) Potrjenje letnega računa za l. 1904.
 4.) Volitev načelstva.
 5.) Volitev nadzorstva.
 6.) Prememba pravil.
 7.) Poročilo o izvršeni reviziji.
 8.) Slučajnosti.
 Načelstvo.
 895

Trgovina
M. Žargi
 se nahaja zopet 897
 na prejšnjem prostoru
 na Sv. Petra cesti št. 2.

Trafikantinja
 vajuena vseh trafikantskih poslov, išče takoj
 službe v mestu ali na deželi.
 Ponudbe se prosijo na upravništvo „Sl.
 Naroda“.
 850-2
Išče se
mesečna soba
 s popolno hrano pri dostojni obitelji
 za mladega uradnika.
 Ponudbe naj se blagovoli poslati
 pod „Mesečna soba“, poste restante
 glavna pošta, Ljubljana. 829-5

Na znanje!
 N. pr. P. VIII 279/2/15.
Anton Dolinar na Dobrovi št. 15
 S tusodnim sklepom od 24. sušeta t. l.
 P. VIII. 279/2/15 se je skrbstvo nad
 Vami odpravilo in ste se proglasili zo-
 pet za samopravnega. 891
 Ta sklep se vam je izročil in
 hkratu tudi razglasil v uradnem listu.
 Če vam torej kaka oblast ne ver-
 jame, da niste več pod kuratorjem, pa
 ji pokažite imenovani sklep.
 C. kr. okr. sodišče v Ljubljani, odd. VIII.
 dne 10. decembra 1904.
 L. S. **Milčinski l. r.**

Ces. kr. avstrijske
državne železnice.
 C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
 Veljaven od dne 1. oktobra 1904. leta.
 ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osonb
 vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal in Ansee,
 Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m
 zjutraj osonb vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal
 v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijue vare, Heb,
 Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osonb vlak
 v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See,
 Inomost, Bregec, Curib, Ženeva, Pariz čez Am tetten na Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne
 osonb vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-
 Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijue vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago,
 (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonb
 vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst-Monakovo direktni voz I. in II.
 razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osonb vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj v
 Novo mesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v
 Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 28
 m zjutraj osonb vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd,
 Linc, Steyr, Ischl, Ansee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.).
 Ob 7. uri 12 m zjutraj osonb vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osonb vlak z Du-
 naje čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Francove vare, Karlove vare,
 Heb, Marijue vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Ženeva, Curib, Bregec,
 Inomost, Zell ob Jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri
 44 m popoldne osonb vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovoga, Ino-
 mosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m zvečer osonb vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka,
 Linca, Budejevic, Plzna, Mar. varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ
 NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osonb vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in
 Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m,
 zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri
 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči
 samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAM-
 NIKA. Mešani vlaki: Ob 8. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6 uri 10 m zvečer.
 Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — Čas prihoda in odhoda
 je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani. 1

Velika otroških
 oblek prodaja od najnavadnejše do najmo-
 dernejše oblike po najnižji ceni.
 Zadnja novost berlinskih in pariških
 modelov, jopic, paletotov, kril in bluz.
 Največja izbira moških, deških in otro-
 škkih oblek kakor tudi svršnikov in športnih
 sukenj po zelo nizkih cenah.
O. Bernatovič
 v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5.
 877-2

„SLAVIJA“
 vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
 Rez. fondi: 29.217.694-46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78.324.623-17 K.
 Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
 z vsakozki slovensko narodno upravo.
 Vsa poljanja daje:
 Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši
 v Gospodskih ulicah šte. 13.
 5-33

Divji kostanji
 visoki 3-4 mtr. se dobe po nizki ceni
 v graščini na Igu
 pod Ljubljano. 894-1
Naprodaj je
hotel
 g. Antonije Erhovnic v Ribnici
 zraven železniške postaje z gospodar-
 skim poslojem, kegljiščem in z obir-
 nim vrtom, ki je celo primeren za stavbo.
 Kder hoče vse to kupiti, naj se
 oglasi v četrtek, 23. t. m. ob 10. uri
 v tem hotelu. 890-2
Išče se
spretna šivilja
 s plačo 2 K na dan in pa
spretna prodajalka
 zmožna slovenskega, hrvaškega in nem-
 škega jezika s plačo mesečnih 100 K.
Angleško skladišče oblek
O. Bernatovič 871-1
 Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Zahvala.
 Podpisana izreka tem potom gosp.
 dr. pl. Foedranspergu, zdrav-
 niku v Ljubljani, javno srčno zahvalo
 za požrtvovalni trud za časa svoje
 10letne težke bolezni, ker je le z njegovo
 pomočjo popolnoma okrevala.
Jera Kožuh
 uslužbenka v c. kr. tobačni
 tovarni v Ljubljani.
 892

„SLAVIJA“
 vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
 Rez. fondi: 29.217.694-46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78.324.623-17 K.
 Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
 z vsakozki slovensko narodno upravo.
 Vsa poljanja daje:
 Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši
 v Gospodskih ulicah šte. 13.
 5-33

Zavaruje poslojja in premičnine proti
 požarnim škodam po najnižjih cenah
 Škode conjuje takoj in najkulantneje
 Uživa najboljši sloves, koder posluje
 Dovoljuje iz čistega dobička izdatno
 podporo v narodne in občnkoristne
 namene.